

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **W. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2022 r.

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 grudnia 2021 r. (sygn. akt VI Ka (...)) o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie nie mogło zostać uwzględnione.

Wyrokiem z dnia 24 maja 2021 r. w sprawie VI Ka (...) Sąd Okręgowy w W. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. uznający W. W. za winnego popełnienia czynu z art. 197§2 k.k. w zw. z art. 31§1 k.k. i in.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2021r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu dla potrzeb postępowania kasacyjnego (k. 13f). W dniu 27 lipca 2021r. skazany wniósł osobiste pismo, które określił jako „Apelacja – Kasacja” (k. 38). W dniu 26 sierpnia 2021r. do Sądu Okręgowego wpłynęło pismo obrońcy skazanego, w którym poinformowała ona o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji od wskazanego wyżej wyroku (k. 49 – 53). O powyższym poinformowano skazanego i wezwano do złożenia w terminie 30 dni kasacji sporządzonej przez obrońcę ustanowionego z wyboru (k. 54). W określonym terminie W. W.

wskazanego braku nie uzupełnił, w związku z czym, w dniu 28 grudnia 2021r., w oparciu o art. 530§2 k.p.k. w zw. z art. 429§1 k.p.k. wydano zaskarżone zarządzenie (k. 65). Zażalenie na to zarządzenie w dniu 11 stycznia 2022r. złożył skazany podnosząc, że wniósł osobistą kasację, gdyż miał problem z kontaktem ze swoim obrońcą wyznaczonym w sprawie, a obrońca wyznaczony w postępowaniu kasacyjnym podjęła niewłaściwą decyzję o odmowie sporządzenia kasacji (k. 69 – 72).

Niezależnie od intencji skazanego i jego stanowiska co do potrzeby złożenia w niniejszej sprawie kasacji, stwierdzić trzeba, że zgodnie z dyspozycją art. 526§2 k.p.k. jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora lub innego podmiotu szczególnego wskazanego w tym przepisie, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, czy też radcę prawnego.

Wymogu tego nie spełnia osobista skarga skazanego, co musiało skutkować odmową przyjęcia kasacji dotkniętej opisanym brakiem formalnym.

W przedstawionej sytuacji niczego nie zmienia to, że obrońca nie zrealizował woli skazanego co do wniesienia kasacji, gdyż zachowuje on w tej przestrzeni swobodę ocen i działania, na którą sądy nie mają żadnego wpływu. Nie jest to też powodem do ustanowienia dla skazanego kolejnego obrońcy z urzędu.

W zaistniałej sytuacji skazany może jedynie zwrócić się z wnioskiem do podmiotu szczególnego – Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich o złożenie kasacji w jego imieniu, co zresztą, jak wynika z uzasadnienia jego zażalenia, już uczynił.

W tej sytuacji brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia skazanego, a zaskarżone zarządzenie należało utrzymać w mocy.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.